

1 **De erkenning van verworven competenties (EVC)** 2 **en kwaliteitstoezicht voor** 3 **beroepskwalificerende trajecten**

4 *Ontwerpadvies over de voorontwerpen van decreet over de*
5 *erkenning van verworven competenties en het kwaliteitstoezicht*
6 *voor beroepskwalificerende trajecten op basis van een*
7 *gemeenschappelijk kwaliteitskader*

8 **1 Eén advies voor twee voorontwerpen van decreet**

9 Met een aanbod van opleiding, vorming en EVC-trajecten wil de Vlaamse Regering burgers de
10 kans geven om arbeidsmarktgerichte competenties te verwerven met het oog op tewerkstelling.
11 De Vlaamse kwalificatiestructuur (VKS) wordt hiervoor als een belangrijk instrument gezien. De
12 Vlaamse Regering hechtte haar goedkeuring aan twee voorontwerpen van decreet die daar
13 moeten aan bijdragen en die ook inhoudelijk sterk verbonden zijn: een over een geïntegreerd
14 beleid voor de erkenning van verworven competenties (EVC) en een over het kwaliteitstoezicht
15 voor beroepskwalificerende trajecten buiten onderwijs op basis van een gemeenschappelijk
16 kwaliteitskader (GKK). Gezien de sterke inhoudelijke samenhang, kiest de Vlor er voor om beide
17 voorontwerpen van decreet samen te adviseren.

18 **2 Versnipperd in plaats van geïntegreerd beleid**

19 Beide voorontwerpen van decreet zijn kaderdecreten waarbinnen de verschillende
20 beleidsdomeinen hun eigen beleid kunnen ontwikkelen. Die keuze werd gemaakt omdat er geen
21 overeenkomst mogelijk was tussen de verschillende beleidsdomeinen over het GKK.

22 Hoewel het om kaderdecreten gaat, trekt de Vlaamse Regering met deze voorontwerpen resoluut
23 de kaart van de beroepskwalificerende trajecten buiten het onderwijs. Die keuze is perfect
24 verdedigbaar vanuit de noden op de arbeidsmarkt en de nood aan perspectief voor
25 werkzoekenden en werknemers. De Vlor kan echter onmogelijk akkoord gaan met de manier
26 waarop dit gebeurt omdat de belangrijkste doelstellingen van de decreten niet bereikt worden en
27 er geen rekening wordt gehouden met de impact op het onderwijs, het volwassenenonderwijs en
28 hoger onderwijs in het bijzonder.

29 Zowel voor het EVC- als voor het GKK-decreet is de doelstelling om tot een geïntegreerd beleid te
30 komen. De gemaakte keuzes leiden echter tot een grotere kloof tussen de beleidsdomeinen,
31 verkleinen de kansen tot samenwerking en verkleinen het vertrouwen. Er moet nu gewerkt
32 worden aan een daadwerkelijk geïntegreerd beleid om te voorkomen dat er achteraf oplossingen
33 moeten gezocht worden om de verschillende beleidsdomeinen terug te verbinden. Dat is in het
34 belang van de lerenden, de arbeidsmarkt en het onderwijs. Om van een geïntegreerd beleid te
35 spreken, is de Vlaamse kwalificatiestructuur een te magere verbindende factor.

36 **2.1 Erkenning verworven competenties**

37 Een EVC-beleid mag zich niet beperken tot beroepskwalificaties. Dat is een gemiste kans omdat
38 een geïntegreerd beleid net breder moet gaan dan een louter arbeidsmarktgericht beleid. De Vlor
39 waarschuwde hier al voor in zijn advies over de EVC-conceptnota.¹ EVC is nochtans erg belangrijk
40 in zowel het volwassenenonderwijs als het hoger onderwijs.

41 Voor het secundair onderwijs is het beter om een EVC-beleid uit te werken nadat er duidelijkheid
42 is over een aantal verwante dossiers over de curricula en kwalificaties die zullen afgeleverd
43 worden. Zo moeten er onder andere nog knopen doorgemaakt worden over de deelkwalificaties, de
44 afstemming tussen de modulaire opleidingen van het dbso/duaal leren en het
45 volwassenenonderwijs, ...

46 De impact van het voorontwerp van decreet op het beleidsdomein Onderwijs is momenteel
47 moeilijk in te schatten, maar de Vlor wil een aantal problemen scherp formuleren:

- 48 - Is het mogelijk om een EVC-beleid voor beroepskwalificaties onafhankelijk te ontwikkelen
49 van dat van onderwijskwalificaties? Als er (delen van) beroepskwalificaties uitgereikt
50 worden, zullen er op basis daarvan bijvoorbeeld verkorte onderwijstrajecten kunnen
51 aangevraagd worden. Het onderscheid tussen EVC met het oog op verkorte leertrajecten
52 en EVC met het oog op het afleveren van (delen van) beroepskwalificaties is dan ook
53 moeilijk te maken.
- 54 - Hoe draagt een delegatie van het EVC-beleid naar elk beleidsdomein bij tot meer
55 transparantie voor de EVC-vrager en de arbeidsmarkt op het vlak van kosten,
56 kwaliteitszorg en kwalificatiebewijzen?
- 57 - Hoe kunnen de onderwijsinstellingen zich positioneren voor het EVC-beleid als ze geen
58 idee hebben van de verdere initiatieven op het vlak van toeleiding en begeleiding,
59 financiering, ondersteuning bij de ontwikkeling van kwaliteitsvolle instrumenten, ...? Zeker
60 de financiering is een belangrijk element in de verdere positionering.

61 **2.2 Gemeenschappelijk kwaliteitskader**

62 Ook voor het kwaliteitstoezicht voor beroepskwalificerende trajecten krijgt elk beleidsdomein de
63 ruimte om zijn eigen beleid te ontwikkelen. Door deze keuze stellen zich ook hier problemen voor
64 het voeren van een geïntegreerd beleid:

- 65 - Hoe draagt een beleid per beleidsdomein bij aan de transparantie van de kwalificaties en
66 aan het vertrouwen tussen de verschillende onderwijs- en opleidingsverstrekkers?
- 67 - Hoe zal het toezicht op de onafhankelijke toezichthouders van de verschillende
68 beleidsdomeinen georganiseerd worden?
- 69 - Hoe kan er oneerlijke concurrentie tussen de onderwijs- en opleidingsverstrekkers uit de
70 verschillende beleidsdomeinen vermeden worden?

¹ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de conceptnota 'Geïntegreerd beleid voor erkenning van competenties \(EVC\)'](#), 22 oktober 2015, p.2.

71 **3 GKK als sluitstuk van de VKS?**

72 De Vlaamse kwalificatiestructuur wordt als bindende factor gezien tussen beide voorontwerpen
73 van decreet. In de toekomst kunnen EVC-testcentra beroepskwalificaties uitreiken als ze zich
74 baseren op een EVC-standaard die afgeleid is van een beroepskwalificatie. Het GKK biedt over de
75 beleidsdomeinen heen een kader voor de kwaliteitscontrole van dat EVC-traject. Op die manier
76 zou het GKK het sluitstuk van de Vlaamse kwalificatiestructuur moeten zijn.

77 Het voorliggende voorontwerp van decreet bereikt echter het omgekeerde. De doelstelling van de
78 VKS werd in art.3 van het decreet duidelijk omschreven: '(De VKS) beoogt kwalificaties en hun
79 onderlinge verhoudingen transparant te maken zodat onderwijs, opleidingsverstrekkers alsook
80 andere maatschappelijke actoren eenduidig over kwalificaties en de daarin vervatte
81 competenties kunnen communiceren.'² In het voorontwerp van decreet wordt er echter een
82 verschillende waarde gegeven aan de beroepskwalificaties, afhankelijk van het kwaliteitstoezicht.
83 Er zal er in de toekomst voor de beroepskwalificerende trajecten een onderscheid gemaakt
84 worden tussen:

- 85 - een onderwijskwalificatie waarin een beroepskwalificatie vervat is;
- 86 - een beroepskwalificatie die automatisch recht geeft op vrijstelling in trajecten die leiden
87 tot een onderwijskwalificatie indien het kwaliteitstoezicht op trajectniveau samen met de
88 onderwijsinspectie wordt georganiseerd (enkel voor niveau 1 t/m 4);
- 89 - een beroepskwalificatie die geen automatisch recht geeft op vrijstelling in trajecten die
90 leiden tot een onderwijskwalificatie (voor niveau 1 t/m 8);
- 91 - een opleiding die niet tot een erkende kwalificatie leidt omdat ze zich niet baseert op een
92 erkende beroepskwalificatie.

93 De beoogde transparantie en uitwisselbaarheid worden hierdoor niet bereikt en zelfs
94 tegengewerkt. Voor lerenden en werkgevers wordt het bijna onmogelijk om in de toekomst een
95 duidelijk zicht te krijgen op het civiel effect van de verschillende studiebewijzen. Ook het
96 landschap wordt daardoor veel complexer want een en dezelfde aanbieder kan afhankelijk van
97 het traject verschillende soorten beroepskwalificaties afleveren. De nood aan
98 informatieverstrekking en begeleiding wordt hierdoor alleen maar groter.

99 Daarnaast zou er door onderlinge concurrentie tussen onderwijsinstellingen een kwalijke evolutie
100 kunnen ontstaan dat de beroepskwalificaties van trajecten waarvan het kwaliteitstoezicht niet
101 samen met de inspectie gebeurt, toch automatisch erkend worden voor onderwijskwalificerende
102 trajecten. Het is niet ondenkbeeldig dat lerenden gaan 'shoppen' om zoveel mogelijk
103 vrijstellingen te krijgen voor het behalen van een onderwijskwalificatie.

² [Decreet betreffende de kwalificatiestructuur](#) van 30 april 2009

104 **4 Strakke band doorbreken tussen onderwijscurriculum en** 105 **beroepskwalificaties**

106 In een advies op eigen initiatief over de relatie tussen beroepskwalificaties en het
107 onderwijscurriculum, beargumenteerde de Vlor uitgebreid waarom de curriculumontwikkeling
108 voor beroepskwalificerende onderwijstrajecten minder strak moet gekoppeld worden aan de
109 beroepskwalificaties.³ De voorontwerpen van decreet over EVC en GKK sterken de Vlor enkel in
110 die overtuiging.

111 Tot nog toe konden enkel onderwijsinstellingen erkende beroepskwalificaties uitreiken. In de
112 toekomst zullen ook publieke en private opleidingsverstrekkers in andere beleidsdomeinen dat
113 kunnen doen. Echter, hoe strakker de link tussen het onderwijscurriculum en een onderliggende
114 beroepskwalificatie, hoe minder beroepskwalificerende onderwijstrajecten zich kunnen
115 onderscheiden van beroepskwalificerende trajecten buiten onderwijs. In de praktijk wordt de
116 curriculumontwikkeling sterk afgestemd en zelfs beperkt tot de inhoud van de
117 beroepskwalificaties.

118 Dit werd uitgebreid beargumenteerd in bovenvermeld advies. Zo mogen er bijvoorbeeld in de
119 opleidingsprofielen van het volwassenenonderwijs geen extra inhouden bovenop de
120 beroepskwalificatie toegevoegd worden. Het onderwijs moet zich kunnen onderscheiden door te
121 werken aan duurzame inzetbaarheid door generieke competenties bij te brengen. Het belang van
122 deze competenties wordt sterk beklemtoond in het discours over de '21st century skills' en de
123 sleutelcompetenties voor levenslang leren en wordt ook gevolgd door de Vlaamse Regering.⁴ Het
124 zijn ook deze competenties die zorgen voor een duurzame inzetbaarheid van de werknemers.⁵
125 Daarom moeten de drempels weggenomen worden om daar aan te werken in het
126 onderwijscurriculum van de beroepskwalificerende trajecten. Ze mogen dus niet beperkt worden
127 tot de enge inhoud van de beroepskwalificaties. Op die manier kan het onderwijs zijn
128 maatschappelijke opdracht vervullen en zich ook onderscheiden van de publieke en private
129 opleidingsverstrekkers.

130 Hierdoor wordt er ook een paradox vermeden. Als een onderwijsinstelling als EVC-testcentrum
131 zou fungeren, zou ze immers haar eigen functie ondergraven. Door het onderwijscurriculum zo uit
132 te bouwen dat het weliswaar gebaseerd is op een beroepskwalificatie maar er niet mee
133 samenvalt, wordt dit vermeden.

134 **5 De lat gelijk door gemeenschappelijk toezicht**

135 **5.1 Ongelijk speelveld**

136 Aanbieders van beroepskwalificerende of EVC-trajecten buiten onderwijs kunnen in de toekomst
137 ook beroepskwalificaties afleveren. Ze zullen onderworpen zijn aan een lichtere vorm van
138 kwaliteitstoezicht, als ze er niet voor kiezen om een gemeenschappelijk traject met de

³ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de relatie tussen onderwijscurricula en beroepskwalificaties](#), 28 september 2017

⁴ o.a. Modernisering secundair onderwijs, strategisch plan geletertheid

⁵ o.a. Lavrijsen, J. & Nicaise, I. (2014). *Life cycle patterns in the labour market returns to vocational education. Evidence from the LFS and PIAAC*. Steunpunt Studie- en Schoolloopbanen: Leuven ; Kirschner, P.A. (2017) *Het voorbereiden van leerlingen op (nog) niet bestaande banen*. Arnhem: NSVP Innovatief in Werk.

139 onderwijsinspectie te lopen, en kennen geen regels op het vlak van erkenning en programmatie.
140 Ze zijn daardoor veel wendbaarder om in te spelen op vragen van de arbeidsmarkt dan de
141 onderwijsverstrekkers. Voor het onderwijs gelden er immers strenge regels voor
142 kwaliteitstoezicht, erkenning en programmatie van nieuwe opleidingen, de bepaling van de
143 inhoud van het curriculum, duurtijd van de opleiding en de studiebekrachtiging (vb. bewijzen van
144 competenties zijn niet mogelijk in het volwassenenonderwijs). In zo'n ongelijk speelveld wordt het
145 onderwijs uitgehold. Zeker als het onderwijscurriculum weinig kan afwijken van de onderliggende
146 beroepskwalificatie kan een lerende zich afvragen waarom een onderwijsopleiding die leidt tot
147 eenzelfde beroepskwalificatie, langer duurt of waarom het aanbod minder snel inspeelt op de
148 veranderingen van de arbeidsmarkt. In plaats van te zorgen voor samenwerking tussen
149 onderwijs- en opleidingsverstrekkers wordt er een ongelijke concurrentiestrijd in het leven
150 geroepen.

151 **5.2 Ook kwaliteitstoezicht op organisatieniveau**

152 Om bewijzen van (delen van) beroepskwalificaties uit te reiken, moeten opleidingsverstrekkers of
153 EVC-testcentra eerst erkend worden. Daarvoor moeten ze kunnen aantonen dat ze kwaliteitsvol
154 werken. Hoe dat gebeurt, bepaalt de Vlaamse Regering later nog, maar er wordt geen
155 kwaliteitstoezicht op niveau van de organisatie voorzien. Het kwaliteitstoezicht wordt enkel op
156 trajectniveau voorzien. De Vlor keurt deze aanpak af. In eerste instantie wordt er in het extern
157 kwaliteitstoezicht in onderwijs net ingezet op het stimuleren van de onderwijsinstellingen als
158 eerste verantwoordelijke voor hun onderwijskwaliteit. In die zin gaat het voorstel in tegen het
159 concept van 'inspectie 2.0' en de aanpak van de NVAO in het Vlaams hoger onderwijs.

160 **5.2.1 Gemeenschappelijk kwaliteitskader**

161 De Vlor begrijpt niet dat de publieke aanbieders van het beleidsdomein Werk automatisch erkend
162 worden om erkende beroepskwalificerende trajecten aan te bieden. Elke aanbieder moet kunnen
163 aantonen dat hij kwaliteitsvol werkt. De publieke aanbieders van het beleidsdomein Werk zouden
164 bij uitstek het goede voorbeeld moeten geven en een erkenning aanvragen.

165 De Vlor herhaalt zijn vraag om de relatie tussen het GKK en het referentiekader voor
166 onderwijskwaliteit (ROK) te expliciteren.⁶

167 **5.2.2 Erkenning verworven competenties**

168 Aangezien EVC een onderdeel is van de werking van de cvo en associaties en gecontroleerd
169 wordt door het extern kwaliteitszorgsysteem, moeten ze automatisch erkend worden als EVC-
170 testcentrum. Dat betekent niet dat ze voor elk traject uit hun aanbod erkend moeten worden,
171 maar bijvoorbeeld enkel voor die trajecten waarvoor ze expertise hebben opgebouwd. De
172 operationalisering hiervoor moet nog verder uitgewerkt worden. Een bijkomend argument om de
173 onderwijsinstellingen en associaties automatisch te erkennen als EVC-testcentrum is dat ze de

⁶ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de beleidsbrief Onderwijs 2016-2017](#), 24 november 2016. (p.6)

174 EVC-vrager ook meteen het perspectief kunnen bieden op het behalen van een
175 onderwijskwalificatie.

176 Uit de teksten kan niet met zekerheid afgeleid worden of de publieke opleidingsverstrekkers van
177 het beleidsdomein Werk ook automatisch erkend worden als EVC-testcentrum. In elk geval geldt
178 hier dezelfde vereiste: elke organisatie moet kunnen aantonen dat hij kwaliteitsvol werkt.

179 Bij de uitwerking van de procedure en de kwaliteitsvereisten voor de erkenning op
180 organisatieniveau, moet er nagedacht worden of EVC-testcentra ook opleidingsverstrekker
181 moeten zijn.

182 **5.2.3 Macrodoelmatigheidstoets noodzakelijk**

183 Voor de erkenning van EVC-testcentra wordt er een macrodoelmatigheidstoets voorzien. Het is
184 voorlopig onduidelijk hoe deze toets zal uitgevoerd worden, maar die moet in elk geval
185 beleidsdomeinoverstijgend gebeuren. Een beleid dat per beleidsdomein wordt geconcretiseerd,
186 zal deze oefening bemoeilijken of onmogelijk maken.

187 Daarenboven moet er ook een beleidsdomeinoverstijgende macrodoelmatigheidstoets worden
188 ingevoerd voor het opleidingsaanbod. Die is nu niet voorzien, maar is wel noodzakelijk. Het heeft
189 weinig zin dat te veel aanbieders dezelfde opleiding organiseren in eenzelfde regio. Er bestaat
190 zelfs een risico dat het aanbod verschaalt als enkel de vrije markt speelt. Doordat enkel de
191 meest rendabele opleidingen georganiseerd zouden worden door de opleidingsverstrekkers
192 buiten onderwijs, worden die misschien niet langer in onderwijs aangeboden. De opleidingen die
193 veel cursisten of studenten kennen, zorgen er momenteel voor dat onderwijsinstellingen ook
194 opleidingen kunnen organiseren die misschien minder mensen aantrekken maar voor de
195 arbeidsmarkt wel noodzakelijk zijn om in stand te houden. Door de strenge regelgeving voor
196 erkenning en programmatie voor onderwijsverstrekkers is deze situatie niet ondenkbeeldig. In elk
197 geval vraagt de Vlor een kortere doorlooptijd voor de erkenning en programmatie van nieuwe
198 beroepskwalificerende onderwijstrajecten om sneller te kunnen inspelen op een wijzigende vraag
199 naar opleidingen.

200 Bij de macrodoelmatigheid moet er steeds gestreefd worden naar een goede balans gezocht
201 worden tussen een laagdrempelig en nabij kwaliteitsvol aanbod en een overaanbod.

202 De Vlor pleitte in zijn advies over de EVC-conceptnota al voor een goed evenwicht tussen een
203 vraaggestuurde benadering vanuit de arbeidsmarkt en de noden van de gebruikers. Een EVC-
204 beleid mag bijvoorbeeld niet enkel gericht zijn op knelpuntberoepen.⁷

205 **5.3 Toezicht op trajectniveau**

206 Op trajectniveau wordt er wel een kwaliteitstoezicht uitgewerkt. Dat kan per beleidsdomein
207 verschillen, maar is gebaseerd op het gemeenschappelijk kwaliteitskader. De Vlor heeft hierbij
208 een aantal specifieke vragen:

209 Is het voor de onderwijsinspectie mogelijk om in te gaan op de vragen van andere
210 aanbieders? Wie zal dit financieren?

⁷ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de conceptnota 'Geïntegreerd beleid voor erkenning van competenties \(EVC\)'](#), 22 oktober 2015, p.2

- 211 - Hoe wordt er toezicht gehouden op de kwaliteit van de neutrale en onafhankelijke
212 toezichtsorganen?
- 213 - Waarom kunnen private opleidingsverstrekkers kiezen aan welk kwaliteitstoezichtstelsel
214 ze zich onderwerpen? De Vlor deelt dit principe niet en vindt daarenboven dat private
215 opleidingsverstrekkers de kosten moeten dragen voor de erkenning.

216 **5.4 Kwaliteitstoezicht gelijk voor alle opleidingsverstrekkers en EVC-** 217 **testcentra**

218 De Vlor gaf in het advies over de beleidsnota 2014-2019 twee elementen mee voor het GKK:⁸

- 219 - De kwaliteitsgaranties in het onderwijs en voor andere opleidingsverstrekkers moeten
220 gelijkwaardig zijn;
- 221 - Het GKK mag geen bijkomend kwaliteitszorgstelsel worden naast andere vormen van
222 interne en externe kwaliteitszorg.

223 Rekening houdend met deze twee vragen en met het feit dat het GKK een echt een sluitstuk
224 moet zijn van de VKS, moet de lat van het kwaliteitstoezicht even hoog liggen voor alle
225 beroepskwalificerende trajecten binnen of buiten onderwijs. Daarom verwerpt de Vlor het model
226 waar elk beleidsdomein zijn eigen kwaliteitstoezicht uitwerkt. De raad stelt een model voor
227 waarin het kwaliteitstoezicht voor de beroepskwalificerende trajecten in onderwijs gebeurt zoals
228 dat nu het geval is en dat het kwaliteitstoezicht voor de beroepskwalificerende trajecten buiten
229 onderwijs gebeurt door een gezamenlijk team van toezichthouders van onderwijs en het
230 betrokken beleidsdomein. Dit gemeenschappelijk toezicht biedt heel wat voordelen:

- 231 - een geïntegreerd beleid;
- 232 - een gemeenschappelijke kwaliteitsnorm;
- 233 - transparantie voor de gebruikers en de arbeidsmarkt;
- 234 - krachtig signaal dat EVC en kwalificaties die buiten onderwijs behaald worden, erkend
235 worden door onderwijs;
- 236 - vertrouwen tussen de verschillende aanbieders wat leidt tot een vlotte wederzijdse
237 erkenning – een echt sluitstuk voor de VKS;
- 238 - gemeenschappelijke expertiseopbouw en kruisbestuiving;
- 239 - geen bijkomende kwaliteitszorgstelsel voor de onderwijsverstrekkers;
- 240 - meer kans op samenwerking;
- 241 - het extern kwaliteitszorgstelsel in onderwijs krijgt het vertrouwen om de lijnen uit te
242 zetten.

243 **6 De grenzen van EVC-standaarden**

244 De EVC-standaarden worden afgeleid van beroepskwalificaties en zijn de basis voor de
245 beoordeling van de verworven competenties. Het recente verleden leert de Vlor dat heel wat
246 keuzes die gemaakt worden in de uitvoering van de Vlaamse kwalificatiestructuur vroeg of laat

⁸ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de beleidsnota Onderwijs 2014-2019](#), 27 november 2014, p.19

247 doorwerken in het onderwijs. De Vlor vraagt daarom dat de EVC-standaarden geen enkele
248 voorafname zijn op de werking van de beroepskwalificerende trajecten in het onderwijs. Het
249 advies over de conceptnota EVC gaf hierbij al een aantal opmerkingen mee, die nu
250 geactualiseerd zijn.⁹

251 In de standaarden wordt er aangegeven 'welke methodes aangewezen zijn om de competenties
252 uit de beroepskwalificaties te beoordelen' (art.4§2), maar zou er niets gezegd worden over de te
253 hanteren instrumenten. De Vlor vindt dat de standaarden zich moeten beperken tot de
254 omschrijving van de te testen competenties. Het is immers naïef om te veronderstellen dat de
255 bepaling van de assessmentmethoden onafhankelijk staat van de te hanteren instrumenten. De
256 raad houdt dan ook vast aan autonomie op het vlak van evaluatie, ook voor EVC. De overheid kan
257 wel een rol spelen in het ter beschikking stellen van gevalideerde instrumenten.

258 Daarnaast waarschuwt de Vlor ook voor een mogelijke impact van de EVC-standaarden op het
259 onderwijs:

- 260 - In de standaarden worden er kerncompetenties geselecteerd uit de beroepskwalificaties.
261 Die keuze zal naar alle waarschijnlijkheid ook een invloed hebben op de curricula van de
262 arbeidsmarktgerichte opleidingen. In de standaarden wordt er immers een hiërarchie
263 ingesteld tussen de verschillende competenties. De samenhang met de processen van
264 curriculumontwikkeling in het onderwijs is onduidelijk. In hoeverre zullen de EVC-
265 standaarden de opmaak van standaardtrajecten, curriculumdossiers, opleidingsprofielen
266 bepalen?
- 267 - Er is een risico op een verdere beperking van de ruimte voor vormgeving van het
268 onderwijsproces, en in het bijzonder evaluatie. Dat is het geval als de standaarden heel
269 nauwgezet gaan bepalen welke competenties getoetst moeten worden en ook de manier
270 waarop er geëvalueerd moet worden, vastleggen.
- 271 - In het kader van een geïntegreerd kwaliteitskader voor beroepskwalificerende
272 opleidingstrajecten zouden de standaarden als kwaliteitskader kunnen fungeren. Het
273 gebruik van de standaarden zou ook kunnen opgelegd worden als een voorwaarde om als
274 onderwijsinstelling erkend te worden voor het uitreiken van beroepskwalificaties. Dit zou
275 nauw aanleunen bij een centrale toetsing voor beroepskwalificaties en moet absoluut
276 vermeden worden.

277 **7 Advisering over de uitvoeringsbesluiten**

278 Aangezien dit advies over twee kaderdecreten gaat, worden er nog belangrijke beslissingen
279 genomen via uitvoeringsbesluiten. De Vlor vraagt daarom om zeker advies te kunnen verlenen
280 over een aantal uitvoeringsbesluiten.

281 Bij het EVC-decreet:

- 282 - de procedure voor de erkenning van EVC-standaarden;
- 283 - het model van bewijs van beroepskwalificatie, deelkwalificatie en competenties;
- 284 - de procedure voor de erkenningsaanvraag van EVC-trajecten.

⁹ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de conceptnota 'Geïntegreerd beleid voor erkenning van competenties \(EVC\)'](#), 22 oktober 2015, p.4-5.

- 285 Bij het GKK-decreet:
- 286 ─ de procedure voor de erkenningsaanvraag en de kwaliteitsvereisten op organisatieniveau;
- 287 ─ het model van bewijs van beroepskwalificatie, deelkwalificatie en competenties;
- 288 ─ de concretisering van de vier kwaliteitsgebieden in descriptoren en beoordelingsschalen.
- 289
- 290 De uitvoeringsbesluiten van andere beleidsdomeinen over GKK en EVC.

ONTWERP